

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého senátu)

8. listopadu 2018*

„Veřejná služba – Zaměstnanci ECB – Hodnocení – Hodnotící zpráva služebního postupu [2015] – Možnost být při hodnotícím pohovoru doprovázen odborovým zástupcem – Porušení pravidel o objektivitě a nestrannosti hodnotitele – Plat – Rozhodnutí o zamítnutí zvýšení platu – Přípustnost důkazů – Elektronická korespondence mezi zaměstnancem a jeho ‚koučem‘ prostřednictvím pracovního emailu – Odpovědnost“

Ve věci T-827/16,

QB, zaměstnankyně Evropské centrální banky, zastoupená L. Levi, advokátkou,

žalobkyně,

proti

Evropské centrální bance (ECB), zastoupené F. von Lindeinerem a B. Ehlers, jako zmocněnci, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem,

žalované,

jejímž předmětem je žaloba podaná na základě článku 50a statutu Soudního dvora Evropské unie a článku 36.2 protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a ECB připojeného k SEU a SFEU, kterou se žalobkyně domáhá zaprvé zrušení hodnotící zprávy žalobkyně za rok 2015 a rozhodnutí ECB ze dne 15. prosince 2015, kterým bylo zamítnuto zvýšení platu žalobkyně, a případně též zrušení rozhodnutí ECB ze dne 2. května 2016 o zamítnutí správního odvolání žalobkyně a ze dne 15. září 2016 o zamítnutí její stížnosti, a zadruhé náhrady újmy, která byla žalobkyni údajně způsobena,

TRIBUNÁL (devátý senát),

ve složení S. Gervasoni, předseda, K. Kowalik-Bańczyk a C. Mac Eochaidh (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobkyně QB nastoupila do Evropské centrální banky (ECB) dne 1. března 2001. Od zahájení pracovního poměru v ní zastávala několik různých pracovních míst.
- 2 Mezi 1. lednem 2014 a 31. lednem 2017 byla jakožto [důvěrné]¹ přidělena oddělení [důvěrné] (dále jen „ODD/[důvěrné]“) ředitelství [důvěrné] generálního ředitelství (GR) „[důvěrné]“.
- 3 Ze spisu vyplývá, že žalobkyně podnikla množství kroků k tomu, aby nebyla k ODD/[důvěrné] přidělena či aby po přidělení k tomuto oddělení byla přeložena. V hodnotící zprávě žalobkyně za hodnotící období od 1. září 2013 do 31. srpna 2014 (dále jen „hodnotící zpráva 2014“) se uvádí, že dotyčná neměla v úmyslu zůstat v ODD/[důvěrné] a že společně se svými nadřízenými hodlala prozkoumat možnosti vnitřní mobility. Z uvedené zprávy dále vyplývá, že nadřízení v ODD/[důvěrné] nejprve souhlasili s odejmutím části pracovní zátěže žalobkyně s cílem usnadnit jí kroky směřující k mobilitě. Ty se ukázaly jako neplodné, a žalobkyni proto postupně byly přidělovány nové úkoly s úmyslem plně ji zapojit do činnosti ODD/[důvěrné]. Dne 5. února 2015 podala žalobkyně správní odvolání proti hodnotící zprávě 2014 a prostřednictvím vnitřních opravných prostředků (správní odvolání a následně stížnost) napadla rozhodnutí o ročním přehodnocení platů a prémie (Annual Salary and Bonus Review, dále jen „ASBR“) za rok 2014.
- 4 Projednávaná žaloba se týká období, během kterého byla žalobkyně přidělena k ODD/[důvěrné], a zejména hodnotícího období od 1. září 2014 do 31. srpna 2015 (dále jen „hodnotící období za rok 2015“), které je předmětem hodnotící zprávy za rok 2015 (dále jen „sporná hodnotící zpráva“). Během hodnotícího období za rok 2015 byli nadřízenými žalobkyně v ODD/[důvěrné] pan [důvěrné], zástupce vedoucího oddělení (dále jen „hodnotitel 1“), a paní [důvěrné], vedoucí oddělení (dále jen „hodnotitelka 2“). Žalobkyně pracovala pod dohledem těchto dvou osob do 15. dubna 2015. Během období od 15. dubna do 15. července 2015 byla žalobkyně dočasně přidělena ke GR „[důvěrné]“ (dále jen „GR-[důvěrné]“), do oddělení „[důvěrné]“, kde pracovala pod dohledem pana [důvěrné] a paní [důvěrné], vedoucí tohoto oddělení (dále jen „hodnotitelka 3“). Poté se vrátila do ODD/[důvěrné].
- 5 Dne 10. dubna 2015 se mezi hodnotitelem 1, jakožto prvním hodnotitelem, a žalobkyní uskutečnil hodnotící pohovor za uplynulou polovinu hodnotícího období (dále jen „pohovor v polovině hodnotícího období“). Z protokolu z tohoto setkání vyplývá, že hodnotitel 1 měl za to, že žalobkyně nevykonávala různé úkoly se stejným nasazením, a zaznamenal zdrženlivost a zpoždění ve vztahu k oboru působnosti [důvěrné], jakož i nevyžádaný přesčas strávený nad *ad hoc* úkolem v oblasti [důvěrné]. Žalobkyně následně zopakovala své přání opustit ODD/[důvěrné] a uvedla, že určité úkoly, které jí byly přiděleny, neodpovídají jejímu profilu nebo nenapomáhají jejímu kariérnímu postupu a že nerozlišuje mezi úkoly, které má raději, a ostatními. V uvedeném protokolu není zmínka o jakémkoli napětí. Hodnotitel 1 si vzpomíná na harmonickou diskuzi, avšak v listopadu 2015 žalobkyně uvedla, že tento pohovor v polovině hodnotícího období pro ni byl velkým zdrojem stresu.
- 6 Dne 28. září 2015 žalobkyně nejprve přijala pozvání na hodnotící pohovor za hodnotící období za rok 2015, který se měl podle návrhu hodnotitele 1 uskutečnit dne 7. října 2015. Následně informovala hodnotitele 1 o svém přání být při hodnotícím pohovoru doprovázena panem L., v té době zástupcem a předsedou odborového svazu International and European Public Services Organisation (IPSO). Hodnotitel 1 na tuto žádost odpověděl tak, že vzhledem k nedostatku právního základu umožňujícího přítomnost třetí osoby, nemůže povolit, aby byl pan L. hodnotícímu pohovoru přítomen.

1 – Skryté důvěrné informace.

- 7 Dne 6. října 2015 vyjádřila žalobkyně nesouhlas s odpovědí hodnotitele 1. Řízení o stížnosti, kterou podala o několik měsíců dříve, podle ní představovala důkaz o konfliktní situaci. Podle žalobkyně se použijí ustanovení pracovního řádu ECB a memoranda o porozumění uzavřeného mezi ECB a IPSO.
- 8 Navzdory instrukcím ze strany hodnotitele 1 se dne 7. října 2015 žalobkyně dostavila na svůj hodnotící pohovor v doprovodu pana L., avšak nakonec se rozhodla tohoto setkání nezúčastnit, neboť hodnotitel 1 bránil účasti pana L.
- 9 Ještě téhož večera zaslala žalobkyně hodnotitelce 3 své připomínky k hodnocení, které dotýčná učinila ohledně jejího dočasného přidělení, a uvedla, že podle ní bylo toto hodnocení ovlivněno nevhodnou komunikací mezi hodnotitelkou 3 a hodnotitelkou 2, k níž došlo před začátkem dočasného přidělení. V bodě 3.3.1 sporné hodnotící zprávy hodnotitelka 3 uvedla, že úkoly svěřené žalobkyni během jejího dočasného přidělení byly vnímány různě a že toto dočasné přidělení nenaplnilo očekávání.
- 10 Datum druhého pohovoru bylo stanoveno na 15. října 2015.
- 11 Dne 12. října 2015 žalobkyně zopakovala své přání být při hodnotícím pohovoru doprovázena panem L. a uvedla, že má za to, že nadřazení v ODD/[*důvěrné*] zřetelně ovlivnili hodnocení hodnotitelky 3.
- 12 Dne 13. října 2015 hodnotitel 1 zopakoval, že hodnotící pohovor je koncipován jako dvoustranné setkání mezi hodnotitelem a hodnocenou osobou. Uvedl, že o otázce, zda je jeho přítomnost v souladu s „pokyny“, se pan L. bude informovat, a bylo dohodnuto, že pokud tomu tak bude, zpraví ho o tom. Jelikož k žádnému takovému objasnění nedošlo, hodnotitel 1 očekával, že hodnotící pohovor proběhne dne 15. října 2015 na výlučně dvoustranném základě.
- 13 Dne 15. října 2015, kdy se měl hodnotící pohovor uskutečnit, požádala žalobkyně hodnotitele 1 o jeho odložení do doby, než získá odpověď od člena Výkonné rady ECB odpovědného za záležitosti zaměstnanců, pana P., kterého pan L. kontaktoval ohledně své účasti na hodnotícím pohovoru. Žalobkyně uvedla, že pohovor v polovině hodnotícího období pro ni byl velkým zdrojem stresu a že nechce takovouto zkušenost zažít znova.
- 14 Dne 22. října 2015 oznámil hodnotitel 1 svůj úmysl počkat na objasnění a zároveň připomněl, že v hodnotícím řízení je stanovena lhůta pro zaslání stanovisek všech stran, včetně stanoviska druhého hodnotitele, která vyprší dne 15. listopadu 2015.
- 15 Dne 3. listopadu 2015 žalobkyně zopakovala v elektronické zprávě zasláné hodnotiteli 1, a v kopii též zástupci GR „Lidské zdroje“ (dále jen „GR-L“) a panu L., že pohovor v polovině hodnotícího období v ní vyvolal stres. Uvedla několik připomínek k výtkám, které učinil hodnotitel 1 ohledně její práce. Zopakovala, že s těmito výtkami a obviněními nesouhlasí, a uvedla, že se cítí být obtěžována, jakož i terčem „organizované viktimizace“ a že se ji nadřazení v ODD/[*důvěrné*] snaží zdiskreditovat v reakci na stížnosti, které v minulosti podala, a na její žádost být při hodnotícím pohovoru doprovázena zástupcem zaměstnanců.
- 16 Dne 4. listopadu 2015 požádal hodnotitel 1 zástupce GR-L, aby věc přezkoumal z hlediska lidských zdrojů.
- 17 Dne 6. listopadu 2015 připomněl hodnotitel 1 žalobkyni, že již nezůstává mnoho času pro dodržení lhůt v hodnotícím řízení. Vzhledem k nedostatku požadovaného objasnění a vůle žalobkyně zúčastnit se hodnotícího pohovoru na dvoustranném základě jí oznámil, že své hodnocení zašle dne 10. listopadu 2015 večer bez toho, aby s ní měl pohovor, a že dne 11. listopadu 2015 bude mít možnost sdělit mu své připomínky k věcným aspektům, přičemž návrh hodnotící zprávy následně zašle hodnotitelce 2.

- 18 Dne 10. listopadu 2015 zahájilo GŘ-L se souhlasem žalobkyně a jejích nadřízených neformální řízení s cílem přezkoumat sporné postoje a chování (dále jen „řízení týkající se důstojnosti na pracovišti“). Z elektronické zprávy vyzývající hodnotitele 1 a žalobkyni k účasti v tomto řízení vyplývá, že uvedené řízení nemělo za následek přerušeni hodnotícího řízení. Je třeba poznamenat, že ze závěrů tohoto řízení ze dne 15. února 2016 nevyplývá žádný objektivní údaj o tom, že důstojnost na pracovišti byla porušena.
- 19 Dne 11. listopadu 2015 vyzval hodnotitel 1 žalobkyni, aby mu sdělila své připomínky k zaslanému hodnocení před tím, než ho postoupí hodnotitelce 2, k čemuž mělo dojít dne 12. listopadu 2015 večer.
- 20 Dne 12. listopadu 2015 sdělila žalobkyně své připomínky k hodnocení provedenému hodnotitelem 1 a zpochybnila některé jeho části. Zopakovala, že se cítí být obtěžována a terčem „organizované viktimizace“ a připomněla svůj dojem, že se jí její nadřízení snaží zdiskreditovat.
- 21 Dne 13. listopadu 2015 odpověděl hodnotitel 1 prostřednictvím elektronické zprávy žalobkyni, že názory, které předložila, nesdílí. Formulář byl postoupen hodnotitelce 2 s tím, aby připojila své hodnocení, což tato učinila ještě týž den a připomněla žalobkyni, že připojit své závěrečné připomínky a uzavřít hodnotící řízení 2015 může do 15. prosince 2015.
- 22 V bodě 5.1 sporné hodnotící zprávy hodnotitel 1 v podstatě uvedl, že množství a kvalita odvedené práce nedosahuje úrovně, kterou bylo od [důvěrné] možné očekávat. Co se týče klíčové kompetence „analýza“, poukázal na skutečnost, že prokázané kompetence se lišily v závislosti na různých pracovních úkolech přidělených žalobkyni, a uvedl, že doufal ve větší samostatnost a nasazení žalobkyně. Pokud jde o kompetenci „iniciativa/nasazení“, hodnotitel 1 poukázal na nedostatečné nasazení žalobkyně ohledně jedné z hlavních skupin jejích pracovních úkolů, z něhož pramenily nedostatky ohledně množství, kvality a příhodnosti její práce. Pokud jde o kompetenci „týmová práce“, hodnotitel 1 konstatoval nevyváženost ve vzájemné podpoře. Jeho očekávání týkající se úplného začlenění žalobkyně do ODD/[důvěrné], jež byla uvedena v rámci hodnocení 2014, nebyla naplněna. Ohledně příštího hodnocení hodnotitel 1 uvedl, že od žalobkyně očekává, že zvýší své úsilí, přijme práci ODD/[důvěrné] za svou v její úplnosti a přispěje k práci oddělení v míře odpovídající její úloze. Rovněž bylo uvedeno, že pracovní úkoly a cíle žalobkyně zůstanou v zásadě nezměněné.
- 23 Hodnotitelka 2 připojila své hodnocení v bodě 5.2 sporné hodnotící zprávy. Uvedla, že souhlasí s hodnocením hodnotitele 1. Měla za to, že se žalobkyně měla soustředit na obor působnosti týkající se [důvěrné], a nikoliv na pracovní úkoly týkající se [důvěrné]. Uvedla, že žalobkyně z vlastní iniciativy navrhla pracovat na projektu v oblasti [důvěrné], ačkoli jí její nadřízení výslovně sdělili, že žádná další činnost není v této věci požadována. Hodnotitelka 2 následně poukázala na nedostatky v oblasti flexibility, iniciativy, začlenění se do týmu a kvality práce. Uvedla, že od žalobkyně očekávala, že zlepší svůj výkon, přispěje k práci oddělení v míře odpovídající její úloze a bude svoji práci vytváření modelů vykonávat v rámci úkolů, které jí byly svěřeny. Nakonec hodnotitelka 2 zdůraznila, že by žalobkyně měla zapracovat na své efektivitě a efektivnosti a mohla by více rozvíjet svojí integritu, neboť při některých svých iniciativách často obcházela své nadřízené.
- 24 Dne 8. prosince 2015 uvedla žalobkyně v bodě 5.3 své připomínky k sporné hodnotící zprávě a zpochybnila výtky, které vůči ní byly vzneseny.
- 25 Sporná hodnotící zpráva byla s konečnou platností přijata dne 3. února 2016.
- 26 Dne 6. ledna 2016 žalobkyně oznámila, že se odmítá setkat se svými nadřízenými za účelem předání rozhodnutí ECB týkajícího se řízení ASBR za rok 2015 (dále jen „rozhodnutí ASBR 2015“). Rozhodnutí ASBR 2015 jí z důvodu tohoto odmítnutí bylo oznámeno poštou. V rozhodnutí se uvádí, že žalobkyni nebylo přiznáno žádné zvýšení platu, neboť její výkon byl považován za nedostatečný. Elektronickou zprávou ze dne 7. ledna 2016 jí bylo nadřízenými sděleno, že stejně jako hodnotící

pohovor je i oznámení rozhodnutí ASBR 2015 součástí pravidelné interakce probíhající mezi zaměstnanci a nadřízenými, při níž není účast IPSO vhodná. Nadřízení uvedli, že jsou žalobkyni k dispozici, aby se s ní setkali a vysvětlili jí kontext uvedeného rozhodnutí.

- 27 Dne 4. března 2016 napadla žalobkyně spornou hodnotící zprávu a rozhodnutí ASBR 2015 správním odvoláním, které bylo rozhodnutím ze dne 2. května 2016 zamítnuto.
- 28 Dne 28. června 2016 podala žalobkyně proti zamítnutí správního odvolání stížnost. Rozhodnutím ze dne 15. září 2016 prezident ECB tuto stížnost zamítl.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 29 Návrhem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 24. listopadu 2016 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 30 Rozhodnutím ze dne 17. ledna 2017 Tribunál vyhověl žádosti o anonymitu podanou žalobkyní na základě článku 66 jednacího řádu Tribunálu a rozhodl odstranit jméno žalobkyně z veřejného znění tohoto rozsudku.
- 31 Vzhledem k tomu, že účastníci řízení nenavrhlí konání jednání na základě čl. 106 odst. 1 jednacího řádu, Tribunál (devátý senát), který pokládal věc na základě písemností ve spise za dostatečně objasněnou, rozhodl na základě čl. 106 odst. 3 jednacího řádu, že o žalobě bude rozhodnuto bez ústní části řízení.
- 32 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- prohlásil projednávanou žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
  - v důsledku toho:
    - zrušil spornou hodnotící zprávu a rozhodnutí ASBR 2015;
    - v případě potřeby zrušil rozhodnutí ze dne 2. května 2016 o zamítnutí správního odvolání a ze dne 15. září 2016 o zamítnutí stížnosti podaných žalobkyní;
    - uložil ECB povinnost nahradit nemajetkovou újmu vyhodnocenou *ex aequo et bono* na 15 000 eur;
    - uložil ECB náhradu nákladů řízení.
- 33 ECB navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu;
  - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 34 Na podporu bodu návrhových žádání směřujícího ke zrušení sporné hodnotící zprávy uvádí žalobkyně tři žalobní důvody vycházející zaprvé z porušení pokynů k hodnocení v ECB (Guide to the ECB appraisal), práva na obhajobu a povinnosti jednat s náležitou péčí zejména tím, že jí ECB neumožnila být při hodnotícím pohovoru doprovázena odborovým zástupcem, zadruhé z porušení pravidel

o objektivě a nestrannosti a článku 41 Listiny základních práv Evropské unie zejména tím, že hodnotitelka 2 se vůči ní vyjádřila způsobem dokazujícím, že nebyla schopna objektivně a nestranně plnit úlohu hodnotitelky, a zatřetí ze zjevně nesprávného posouzení.

- 35 Na podporu bodu návrhových žádání směřujícího ke zrušení rozhodnutí ASBR 2015 uvádí žalobkyně dva žalobní důvody vycházející zprvve z protiprávní povahy sporné hodnotící zprávy, na niž je založeno rozhodnutí ASBR 2015, a zadruhé z porušení pokynů ASBR obsažených v dokumentu ECB nadepsaném „The Annual Salary and Bonus Review“ a článku 41 Listiny základních práv, neboť rozhodnutí ASBR 2015 není odůvodněno a žalobkyně předtím nebyla vyslechnuta.
- 36 Žalobkyně neuvádí žádný konkrétní žalobní důvod týkající se bodu návrhových žádání směřujícího k zrušení rozhodnutí ze dne 2. května 2016 o zamítnutí správního odvolání žalobkyně a ze dne 15. září 2016 o zamítnutí její stížnosti.

K návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení rozhodnutí ze dne 2. května 2016 o zamítnutí správního odvolání a ze dne 15. září 2016 o zamítnutí stížnosti

- 37 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury mají návrhová žádání směřující ke zrušení, jež jsou jednoznačně namířena proti rozhodnutí o zamítnutí stížnosti, za účinek předložení aktu, proti němuž byla stížnost podána, Tribunálu a jako taková nemají samostatný obsah (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 17. ledna 1989, Vainker v. Parlament, 293/87, EU:C:1989:8, bod 8, a ze dne 6. dubna 2006, Camós Grau v. Komise, T-309/03, EU:T:2006:110, bod 43).
- 38 Co se týče projednávaného případu, vzhledem k tomu, že rozhodnutími ze dne 2. května 2016 o zamítnutí správního odvolání a ze dne 15. září 2016 o zamítnutí stížnosti byly pouze potvrzeny sporná hodnotící zpráva a rozhodnutí ASBR 2015, je třeba konstatovat, že návrhová žádání směřující ke zrušení rozhodnutí ze dne 2. května 2016 a ze dne 15. září 2016 nemají samostatný obsah, a není tudíž potřeba o nich specificky rozhodovat, byť v rámci přezkumu legality sporné hodnotící zprávy je třeba zohlednit odůvodnění uvedené v těchto rozhodnutích (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. prosince 2009, Komise v. Birkhoff, T-377/08 P, EU:T:2009:485, body 58 a 59 a citovaná judikatura).

K návrhovému žádání směřujícímu ke zrušení sporné hodnotící zprávy

K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení pokynů k hodnocení v ECB, práva na obhajobu a povinnosti jednat s náležitou péčí

- 39 Žalobkyně tvrdí, že pokyny k hodnocení v ECB byly porušeny ze tří důvodů vycházejících zprvve z údajné absence dialogu vyplývající z neuskutečnění hodnotícího pohovoru, v důsledku čehož bylo porušeno její právo na obhajobu; zadruhé z toho, že ve sporné hodnotící zprávě údajně nebyly identifikovány prostředky k zlepšení a stanoveny cíle, čímž byla porušena povinnost jednat s náležitou péčí; a zatřetí z toho, že se na vypracování sporné hodnotící zprávy údajně nepodílel žádný vnější nadřízený.
- 40 Co se týče první části prvního žalobního důvodu vycházející z porušení pokynů k hodnocení v ECB v důsledku absence dialogu a porušení práva na obhajobu, žalobkyně v podstatě tvrdí, že podle pokynů k hodnocení v ECB mají zaměstnanci ECB možnost být při hodnotícím pohovoru doprovázeni odborovým zástupcem a že odmítnutím přítomnosti takové osoby na pohovoru jí hodnotitel 1 *de facto* připravil o hodnotící pohovor uvedený v těchto pokynech a porušil její právo na obhajobu.
- 41 ECB tyto argumenty zpochybňuje.

- 42 K tomu je především třeba uvést, že co se týče právní povahy pokynů k hodnocení v ECB, z judikatury vyplývá, že ačkoliv pokyny nemohou být považovány za právní pravidla, která musí administrativa dodržovat, stanoví orientační pravidla chování, podle nichž má být v praxi postupováno a od kterých se administrativa může v konkrétním případě odklonit pouze tehdy, uvede-li důvody, které jsou slučitelné se zásadou rovného zacházení. Tím, že dotčený orgán takováto pravidla chování přijme a jejich zveřejněním oznámí, že je napříště použije na případy jimi dotčené, se totiž omezuje při výkonu své posuzovací pravomoci a nemůže se od těchto pravidel odchýlit bez případné sankce z důvodu porušení obecných právních zásad, jako je zásada rovného zacházení a zásada ochrany legitimního očekávání. Nemůže tedy být vyloučeno, že takováto obecná pravidla chování mohou za určitých podmínek a v závislosti na jejich obsahu způsobovat právní následky (v tomto směru viz rozsudky ze dne 18. září 2015, *Wahlström v. Frontex*, T-653/13 P, EU:T:2015:652, bod 61 a citovaná judikatura, a ze dne 19. října 2017, *Possanzini v. Frontex*, T-686/16 P, nezveřejněný, EU:T:2017:734, bod 43).
- 43 V projednávaném případě je třeba nejprve uvést, že žalobkyně se odmítla zúčastnit hodnotícího pohovoru, ačkoliv podle pokynů k hodnocení v ECB k tomu byla povinna. Uvedené pokyny totiž stanoví, že „hodnocené osoby jsou povinny zúčastnit se hodnotícího pohovoru a získat zpětnou vazbu od svých nadřízených“.
- 44 Dále je třeba uvést, že ze znění pokynů k hodnocení v ECB vyplývá, že hodnotící pohovor je koncipován pouze jako setkání mezi hodnocenou osobou a hodnotitelem. Uvedené pokyny totiž stanoví:
- „[H]odnotící pohovory by v zásadě měly probíhat mezi prvním hodnotitelem a hodnocenou osobou. Je-li organizace práce taková, že se hodnocená osoba zodpovídá více než jednomu nadřízenému, shromáždí první hodnotitel stanoviska ostatních nadřízených a připojí je k formuláři. Je-li to považováno za nutné, mohou se mezi hodnocenou osobou a ostatními nadřízenými uskutečnit doplňující hodnotící pohovory.“
- 45 Jak uvedla ECB, výraz „v zásadě“ umožňuje rozlišit mezi obecným pravidlem a výjimkou. Ačkoliv jsou hodnotící pohovory obecně považovány za dvoustranné, není účast třetích osob na nich vyloučena. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, však z uvedeného nijak nevyplývá, že by přítomnost zástupce IPSO byla přípustná. Jak uvedla ECB, případy, kdy zaměstnanci mají možnost být doprovázeni odborovým zástupcem, se omezují na určitá konkrétní ustanovení vnitřních pravidel ECB, jež se všechny týkají konfliktních situací (individuální spor, administrativní přezkum, stížnosti či odvolání, administrativní šetření) nebo citlivých (neformální řízení o řešeních týkajících se politiky důstojnosti na pracovišti). Tato ustanovení jsou shrnuta v bodě 3 písm. d) memoranda o porozumění uzavřeného mezi ECB a IPSO, nadepsaném „Doprovod zaměstnanců“. Hodnotící pohovor pod tyto případy nespadá. V projednávaném případě je nesporné, že žalobkyně mohla být panem L. doprovázena během setkání týkajících se řízení o důstojnosti na pracovišti, tedy řízení, jež je výslovně uvedeno v bodě 3 písm. d) memoranda o porozumění uzavřeného mezi ECB a IPSO. Ze spisu navíc vyplývá, že „v případě závažné obavy nebo problému“ mohli žalobkyně a hodnotitel 1 účinně využít možnosti uvedené v pokynech k hodnocení v ECB, totiž rady GR-L a zástupce zaměstnanců.
- 46 Argument žalobkyně, podle kterého doprovod důvěryhodnou osobou představuje praxi, podle níž je v jiných orgánech postupováno i bez konkrétního předpisu, tuto analýzu nijak nevyvrací. Žalobkyně v tomto směru nepřináší žádný důkaz. Kromě toho není prokázáno, že by podle této praxe bylo postupováno i mimo ty konfliktní situace, které mohou nastat během řízení o odborné nezpůsobilosti či během disciplinárního řízení. Tuto analýzu nevyvrací ani skutečnost, že v lednu 2017 navrhla ECB žalobkyni, aby vzhledem ke své [důvěrně] byla doprovázena nestranným pozorovatelem, zdravotním nebo sociálním poradcem.

- 47 Zadruhé je potřeba uvést, že podle ustálené judikatury může být hodnotící zpráva s konečnou platností přijata pouze tehdy, pokud byla dotčenému úředníkovi poskytnuta příležitost být účinně vyslechnut, a že procesní vada týkající se vyhotovení hodnotící zprávy, jež spočívá v absenci dialogu s takovýmto úředníkem, rovněž představuje porušení práva být vyslechnut (viz rozsudek ze dne 30. června 2015, Z v. Soudní dvůr, F-64/13, EU:F:2015:72, bod 89 a citovaná judikatura).
- 48 Podle judikatury totiž přímý kontakt mezi hodnocenou a hodnotící osobou může usnadnit upřímný a důkladný dialog umožňující dotčeným osobám přesně zjistit povahu, důvody a rozsah jejich případných neshod a dosáhnout lepšího vzájemného porozumění, tím spíše v situaci, kdy je třeba napravit velmi narušené osobní vztahy (viz rozsudek ze dne 30. června 2015, Z v. Soudní dvůr, F-64/13, EU:F:2015:72, bod 93 a citovaná judikatura). Bez přímé výměny názorů mezi hodnocenou a hodnotící osobou nemůže hodnocení zcela splnit svoji funkci prostředku řízení lidských zdrojů a nástroje podporujícího odborný rozvoj dotyčné osoby (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. září 2015, Wahlström v. Frontex, T-653/13 P, EU:T:2015:652, bod 25 a citovaná judikatura).
- 49 V projednávaném případě je třeba nicméně uvést, že žalobkyně byla k hodnotícímu pohovoru dvakrát pozvána. Na lhůtu stanovenou v pokynech k hodnocení v ECB byla následně dvakrát upozorněna. GR-L ji informovalo, že řízení týkající se důstojnosti na pracovišti nepřerušuje hodnotící řízení. Ze spisu nevyplývá, že by žalobkyně podnikla kroky vedoucí k urychlení případné odpovědi člena Výkonné rady ECB odpovědného za záležitosti zaměstnanců ohledně přítomnosti odborového zástupce na hodnotícím pohovoru. Ze spisu nevyplývá ani to, že by žalobkyně navrhla nějaký kompromis, jenž by nezahrnoval zástupce IPSO a usnadnil by přímou výměnu názorů s hodnotitelem 1 ve lhůtě stanovené v pokynech k hodnocení v ECB.
- 50 Je proto nutné dospět k závěru, že žalobkyni byla poskytnuta příležitost být před dokončením hodnotící zprávy účinně vyslechnuta a že tuto příležitost odmítla.
- 51 Za těchto okolností se žalobkyně nemůže dovolávat skutečnosti, že se tohoto pohovoru nezúčastnila pod záminkou, že se pohovoru obávala z důvodu svých napjatých vztahů s hodnotitelem, ani situace, kterou sama vytvořila, s cílem zpochybnit v tomto ohledu správnost sporné hodnotící zprávy nebo hodnotícího řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. února 1988, Picciolo v. Komise, 1/87, EU:C:1988:67, bod 24).
- 52 Vzhledem k okolnostem posuzovaného případu a ke všem úvahám uvedeným výše v bodech 42 až 51 je třeba mít za to, že odmítnutím přítomnosti odborového zástupce na hodnotícím pohovoru nepřipravila ECB žalobkyni o hodnotící pohovor uvedený v pokynech k hodnocení v ECB, a neporušila tedy její právo na obhajobu.
- 53 Z toho vyplývá, že první část prvního žalobního důvodu musí být zamítnuta jako neopodstatněná.
- 54 Tribunál považuje za vhodné následně přezkoumat druhý žalobní důvod vycházející z porušení pravidel o objektivitě a nestrannosti, jakož i z článku 41 Listiny základních práv.

K druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení pravidel o objektivitě a nestrannosti, jakož i článku 41 Listiny základních práv.

- 55 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že sporná hodnotící zpráva je stížena vadami z důvodu údajného nedostatku nestrannosti hodnotitelky 2. Dovolává se v tomto ohledu poznámek, které tato učinila ve čtyřech elektronických zprávách uvedených v písemnostech XVII, XXV a XXXVI přílohy A.12 a v příloze A.19 této žaloby (dále jen „sporné písemnosti“), jež dokládají, že dotyčná již nebyla schopna vykonávat své služební povinnosti objektivně a nestranně.

- 56 Žalobkyně také stručněji uvádí, že s ohledem na vyjádření hodnotitelky 3, jak o nich bylo referováno hodnotitelkou 2, nebyla ani hodnotitelka 3, její nadřízená po dobu dočasného přidělení, která rovněž vypracovala negativní hodnocení žalobkyně, schopna ji objektivně hodnotit.
- 57 Nakonec žalobkyně zmiňuje napjaté vztahy s hodnotitelem 1 i řízení týkající se důstojnosti na pracovišti a uvádí, že sporná hodnotící zpráva mohla být odlišná, pokud by byla zaručena nestrannost hodnotitele 1.
- 58 ECB zpochybňuje přípustnost sporných písemností, jakož i odůvodněnost tohoto druhého žalobního důvodu.

– K přípustnosti sporných písemností

- 59 ECB vyjádřila pochybnosti ohledně přípustnosti sporných písemností a ohledně prostředků použitých žalobkyní k tomu, aby si je přisvojila. Výslovně však nežadá, aby tyto dokumenty byly ze spisu odstraněny.
- 60 Elektronické zprávy uvedené v písemnostech XVII a XXV přílohy A.12 jsou podle ECB součástí pravidelné korespondence mezi nadřízenými, jež se týká výkonu jejich služebních povinností spojených s vedením, a nejsou veřejné. Elektronická zpráva uvedená v písemnosti XXXVI přílohy A.12 představuje důvěrnou korespondenci vedenou mezi hodnotitelkou 2 a jejím manželem, která spadá do soukromí dotyčné osoby. A konečně, elektronická zpráva uvedená v příloze A.19 představuje osobní a důvěrnou korespondenci vedenou mezi hodnotitelkou 2 a jejím „koučem“ v rámci vztahu důvěry, který je pro řádný výkon této služby nezbytný, o níž žalobkyně neměla vědět a neměla právo ji použít. Skutečnost, že elektronická zpráva uvedená v příloze A.19 byla anonymně položena na psací stůl žalobkyně – což ECB považuje za málo věrohodné – nemá podle ECB dopad na v podstatě důvěrnou povahu tohoto dokumentu a neospravedlňuje, aby ji žalobkyně použila před Tribunálem.
- 61 Žalobkyně uvádí, že vyjma přílohy A.19 byly ostatní písemnosti předány ECB v rámci postupu před zahájením soudního řízení, aniž vůči nim ECB vyjádřila pochybnosti. Tvrdí, že „nepoužila žádný prostředek a nepřisvojila si [...] elektronické zprávy“, které byly jednoduše položeny na její psací stůl nebo do její osobní přihrádky, a to anonymně. Považuje sporné písemnosti za důležité k prokázání toho, že hodnotitelka 2 nebyla nestranná ani objektivní tak, aby se vůči ní mohla zhodnotit své úlohy, a za rozhodující, neboť jsou nezbytné k prokázání opodstatněnosti předloženého žalobního důvodu.
- 62 Pochybnosti ECB ohledně přípustnosti sporných písemností spočívají na třech základech, a to především na interní povaze elektronických zpráv uvedených v písemnostech XVII a XXV přílohy A.12, dále na důvěrné a osobní povaze elektronických zpráv uvedených v písemnosti XXXVI přílohy A.12 a v příloze A.19 a konečně na okolnosti, že tyto čtyři dokumenty byly získány neoprávněně.
- 63 K tomu je třeba uvést, že případná důvěrná povaha předmětných dokumentů ani skutečnost, že tyto dokumenty byly případně získány neoprávněně, nebrání v zásadě tomu, aby byly ponechány ve spise. Neexistuje totiž ustanovení, které by výslovně zakazovalo přihlížet k důkazům, které byly získány protiprávně (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. května 2015, Dalli v. Komise, T-562/12, EU:T:2015:270, bod 47; v rámci práva hospodářské soutěže viz též rozsudek ze dne 8. září 2016, Goldfish a další v. Komise, T-54/14, EU:T:2016:455, body 44 a 76).
- 64 V některých situacích tak nebylo nutné, aby žalobce prokázal, že důvěrný dokument, kterého se dovolává na podporu své žaloby, získal legálně. Tribunál po zvážení chráněných zájmů rozhodl, že je třeba posoudit, zda zvláštní okolnosti, jako například to, že předložení dokumentu je rozhodující pro zajištění přezkumu řádnosti postupu, jímž byl napadený akt přijat (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. března 2001, Dunnett a další v. EIB, T-192/99, EU:T:2001:72, body 33 a 34), nebo pro dokázání existence zneužití pravomoci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. února 1996, Lopes v. Soudní

dvůr, T-280/94, EU:T:1996:28, bod 59), odůvodňují ponechání dokumentu ve spisu (rozsudky ze dne 8. července 2008, *Franchet a Byk v. Komise*, T-48/05, EU:T:2008:257, bod 79; ze dne 2. října 2009, *Estonsko v. Komise*, T-324/05, EU:T:2009:381, bod 54, a ze dne 12. května 2015, *Dalli v. Komise*, T-562/12, EU:T:2015:270, bod 48).

- 65 Na druhé straně Soudní dvůr nevyloučil, že ve spise vedeném v určité věci mohou v určitých případech oprávněně figurovat i interní dokumenty (rozsudky ze dne 2. října 2009, *Estonsko v. Komise*, T-324/05, EU:T:2009:381, bod 55, a ze dne 12. května 2015, *Dalli v. Komise*, T-562/12, EU:T:2015:270, bod 47).
- 66 Konečně je třeba uvést, že z judikatury vyplývá, že okolnosti, které umožňují ponechat interní dokumenty ve spise, jsou zejména ty, které mohou být zohledněny za účelem ponechání dokumentů ve spise vedeném v určité věci, které byly případně získány nelegitimními prostředky a které patří mezi dokumenty uvedené v bodě 64 výše (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 6. března 2001, *Dunnett a další v. EIB*, T-192/99, EU:T:2001:72, bod 33, a ze dne 2. října 2009, *Estonsko v. Komise*, T-324/05, EU:T:2009:381, bod 56).
- 67 Co se týče vyvažování chráněných zájmů, je třeba přihlídnout k důkazní hodnotě sporných písemností, jejichž pravost nebyla zpochybněna, podmínkám, za kterých byly získány, a k interní, důvěrné nebo osobní povaze těchto dokumentů.
- 68 Především je třeba uvést, že žalobkyně v projednávaném případě tvrdí, že „nepoužila žádný prostředek a nepřisvojila si“ sporné písemnosti, které byly jednoduše položeny „na její psací stůl nebo do osobní přihrádky, a to anonymně“. Ačkoliv se ECB toto jeví jako málo věrohodné, není prokázáno, že by si žalobkyně sama opatřila elektronické zprávy protiprávně (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. května 2015, *Dalli v. Komise*, T-562/12, EU:T:2015:270, bod 49).
- 69 Tribunál navíc konstatuje, že ECB nepředložila žádný argument nebo důkaz prokazující, že žalobkyně tyto písemnosti získala protiprávně, anebo že by věděla o způsobu, jakým byly sporné písemnosti získány. Ze spisu totiž nevyplývá, že by v rámci popstupu před zahájením soudního řízení či po podání této žaloby podnikla ECB jakékoliv šetření s cílem určit, jak se sporné dokumenty ocitly ve vlastnictví žalobkyně. Okolnosti projednávaného případu se tedy liší od okolností ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 8. května 2008, *Suviskas v. Rada* (F-6/07, EU:F:2008:55). V dané věci, jež se týkala výběrového řízení, bylo bezpečnostní šetření zahájeno dva dny poté, co žalobce zaslal Radě Evropské unie dokumenty, které zčásti podléhaly tajnosti jednání výběrových komisí, jakožto doplnění své žádosti o opětovný přezkum. Ukázalo se, že jeden ze spolupracovníků žalobce vnikl v nepřítomnosti jednoho z členů výběrové komise do jeho kanceláře a bez dovolení pořídil kopie dokumentů, které se nacházely na jeho pracovním stole, a poslal je žalobci, a že ke dni podání žaloby a jejích příloh věděl žalobce o způsobu, jakým tento spolupracovník předmětné dokumenty získal (rozsudek ze dne 8. května 2008, *Suviskas v. Rada*, F-6/07, EU:F:2008:55, body 25 a 67).
- 70 Tribunál připomíná, že za okolností, jež nastaly v projednávaném případě, si žalobkyně, jakož i kterákoliv jiná rozumná osoba, zajisté mohla myslet, že sporné písemnosti byly získány neoprávněně a pochybovat o přijatelnosti profesního jednání osoby, která si je přisvojila (tomto smyslu viz obdobně rozsudek ze dne 8. května 2008, *Suviskas v. Rada*, F-6/07, EU:F:2008:55, bod 67).
- 71 Nic to však nemění na tom, že okolnosti, za kterých byly sporné písemnosti získány, nebyly prokázány.
- 72 Dále je třeba uvést, že žalobkyně se sporných písemností dovolává jakožto indicií, jejichž smyslem je prokázat, že hodnotitelka 2 nebyla schopna plnit svoji úlohu objektivně a nestranně, a podle žalobkyně jsou rozhodující a nezbytné k prokázání opodstatněnosti předloženého žalobního důvodu.

- 73 K tomu je třeba především připomenout, že interní povaha elektronických zpráv uvedených v písemnostech XVII a XXV přílohy A.12 nebrání přípustnosti těchto dokumentů (viz body 63, 65 a 66 výše). Co se týče elektronických zpráv uvedených v písemnosti XXXVI přílohy A.12 a v příloze A.19, platí, že ačkoliv lze z hlediska hodnotitelky 2 tyto dokumenty vnímat jako osobní a důvěrné, dokumenty se týkají pouze pracovních záležitostí, byly odeslány prostřednictvím pracovního emailu, který ECB poskytla svým zaměstnancům, a pole „předmět“ neobsahuje žádný údaj o jejich osobní nebo soukromé povaze.
- 74 Je třeba uvést, že od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost je nutné zohlednit Listinu základních práv Evropské unie, která má podle čl. 6 odst. 1 prvního pododstavce SEU „stejnou právní sílu jako Smlouvy“. Článek 6 odst. 3 SEU navíc potvrzuje, že základní práva, která jsou zaručena Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsanou v Římě dne 4. listopadu 1950 (dále jen „EÚLP“), tvoří obecné zásady práva Evropské unie.
- 75 Článek 52 odst. 3 Listiny základních práv upřesňuje, že pokud tato obsahuje práva odpovídající právům zaručeným EÚLP, jsou smysl a rozsah těchto práv stejné jako ty, které jim přikládá uvedená úmluva. Podle vysvětlení k tomuto ustanovení jsou smysl a rozsah zaručených práv určeny nejen zněním EÚLP, ale též zejména judikaturou Evropského soudu pro lidská práva (rozsudek ze dne 22. prosince 2010, DEB, C-279/09, EU:C:2010:811, bod 35).
- 76 Je pravda, že Evropský soud pro lidská práva nedávno připomněl, že elektronické zprávy odeslané z pracoviště mohou spadat pod článek 8 EÚLP (rozsudek ESLP ze dne 22. února 2018, Libert v. Francie, CE:ECHR:2018:0222JUD000058813, § 24), a tedy pod pojmy „soukromý život“ a „korespondence“. Ze stejného rozsudku nicméně vyplývá, že ne každý zásah do soukromého života lze považovat za porušení článku 8 EÚLP (v tomto smyslu viz rozsudek ESLP ze dne 22. února 2018, Libert v. Francie, CE:ECHR:2018:0222JUD000058813, § 37, 46 a 53).
- 77 Co se týče elektronických zpráv uvedených v písemnosti XXXVI přílohy A.12 a v příloze A.19, je třeba v projednávaném případě uvést, že ECB nepředložila žádný argument týkající se práva na respektování soukromého a rodinného života zaručeného článkem 7 Listiny základních práv, jenž odpovídá čl. 8 odst. 1 EÚLP. Pokud jde o první z těchto elektronických zpráv, ECB se spokojila s tvrzením, že se jednalo o důvěrnou korespondenci vedenou mezi hodnotitelkou 2 a jejím manželem, která spadá pod soukromý život. Co se týče druhé z těchto elektronických zpráv, spokojila se s neméně lakonickým tvrzením, že se zaprvé jednalo o osobní a důvěrnou korespondenci vedenou mezi hodnotitelkou 2 a jejím „koučem“ v rámci vztahu důvěry, který je pro řádný výkon této služby nezbytný, o níž žalobkyně neměla vědět a neměla právo ji použít, a zadruhé skutečnost, že tato zpráva byla anonymně položena na psací stůl žalobkyně, neospravedlňuje, aby ji dotyčná použila před Tribunálem.
- 78 Kromě toho, jak bylo připomenuto výše v bodě 63, neexistuje v unijním právu ustanovení, které by výslovně zakazovalo přihlížet v rámci soudního řízení k důkazům, které byly získány protiprávně (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. září 2016, Goldfish a další v. Komise, T-54/14, EU:T:2016:455, bod 76).
- 79 Konečně, ani důvěrná povaha elektronických zpráv uvedených v písemnosti XXXVI přílohy A.12 a v příloze A.19 nebrání jejich přípustnosti v rámci projednávané žaloby (viz body 63, 65 a 66 výše).
- 80 Zadruhé je třeba uvést, že ECB odmítá tvrzení vycházející z nedostatku nestrannosti hodnotitelky 2. Sporné písemnosti proto mohou prokázat skutečnosti, které žalobkyně namítá a které jsou nezbytné za účelem přezkumu správnosti sporné hodnotící zprávy. I v tomto ohledu jsou tedy okolnosti projednávaného případu odlišné od věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 8. května 2008, Suvikas v. Rada (F-6/07, EU:F:2008:55). Skutečnosti, jichž se žalobce dovolával na podporu svého tvrzení, podle kterého ve výběrovém řízení došlo k pochybením, byly totiž v uvedené věci Radou výslovně

uznány. Tribunál proto dospěl k závěru, že určité dokumenty nebyly pro přezkum řádnosti dotčeného výběrového řízení nezbytné (rozsudek ze dne 8. května 2008, *Suvikas v. Rada*, F-6/07, EU:F:2008:55, bod 68).

81 Žalobkyně konečně tvrdí, aniž to bylo zpochybněno, že vyjma přílohy A.19 byly ostatní sporné písemnosti předány ECB již v rámci postupu před zahájením soudního řízení a ECB vůči nim nevyjádřila pochybnosti. K tomu je třeba uvést, že rozhodnutí ze dne 2. května 2016 o zamítnutí správního odvolání výslovně k uvedeným písemnostem neodkazuje. V rozhodnutí ze dne 15. září 2016 o zamítnutí stížnosti se uvádí, že podle tvrzení žalobkyně byla sporná hodnotící zpráva postižena zjevným nedostatkem objektivitu, neutrality a nestrannosti a že žalobkyně předložila dokumenty, jež údajně svědčí o úmyslu jejich nadřazených jí „za odplatu“ odvolat. Dále se zde uvádí, že z obsahu sporné hodnotící zprávy nijak nevyplývá úmysl odplaty či zneužití pravomoci a že předložené důkazy samy o sobě neumožňují učinit závěr o zneužití pravomoci.

82 Vzhledem k těmto úvahám je s ohledem na konkrétní okolnosti projednávaného sporu, povahu sporných písemností a judikaturu uvedenou výše v bodech 63 až 66 a 78 třeba prohlásit tyto sporné písemnosti za přípustné.

– *K opodstatněnosti druhého žalobního bodu vycházejícího z porušení pravidel o objektivitě a nestrannosti a článku 41 Listiny základních práv*

83 Žalobkyně především uvádí, že se hodnotitelka 2 o ní opakovaně vyjádřila způsobem, jenž překračuje meze toho, jak se o ní může vyjadřovat vedoucí oddělení a druhá hodnotitelka, čímž dávala najevo svoji předpojatost a předsudky vůči ní. Požadavek subjektivní nestrannosti proto nebyl dodržen.

84 Žalobkyně se zejména dovolává:

- skutečnosti, že v elektronické zprávě, kterou hodnotitelka 2 zaslala dne 16. července 2015 (písemnost XXXVI přílohy A.12) svému manželovi, dotyčná:
  - vyjádřila svůj úmysl požádat člena Výkonné rady ECB o její „odvolání“ s tím, že případ žalobkyně označila za exemplární z hlediska nízké výkonnosti;
  - zmínila a negativně hodnotila skutečnost, že žalobkyně zpochybnila její předchozí rozhodnutí, jakož i rozhodnutí hodnotitele 1;
  - tvrdila, že žalobkyně měla natolik špatnou pověst, že o ní žádné oddělení nestálo, a to ani GŘ-[*důvěrné*], ke kterému byla dočasně přidělena, kvůli „zmatkům“ („mess“), které tam nadělala;
- skutečnosti, že dne 11. června 2015 napsala hodnotitelka 2 svému „kouči“ elektronickou zprávu uvedenou v příloze A.19 spisu, v níž uvedla následující: „již samotná myšlenka, že se vrátí [do ODD/[*důvěrné*] po skončení dočasného přidělení] mě rozčiluje“ (the sheer thought of her coming back makes me angry); „velmi mě to rozčiluje“ (it just makes me very angry); „musím najít způsob, jak omezit její dopad na nás a zejména na mě“ (I have to think of ways to limit her impact on us and myself, in particular);
- skutečnosti, že v elektronické zprávě ze dne 20. března 2015 (písemnost XVII přílohy A.12) se o ní hodnotitelka 2 negativně vyjádřila a uvedla, že hodnotitelka 3 prohlásila, že její dočasné přidělení nechce;
- skutečnosti, že dne 9. února 2015 zaslala hodnotitelka 2 elektronickou zprávu uvedenou v písemnosti XXV přílohy A.12 třem vysokým představitelům GŘ-[*důvěrné*], v níž vyjádřila údiv nad tím, že je žalobkyně uvedena na seznamech zaměstnanců zapojených do projektu [*důvěrné*],

„neboť znáte výkony [žalobkyně] v ECB“ ([g]iven that you know about [the applicant's] performance here in the Bank), a skutečnosti, že mimo jakékoliv organizované a transparentní řízení hodnotitelka 2 oznámila vysokým představitelům ECB, že její výkony jsou špatné, že její zapojení do projektu zasluhuje kritiku, že není schopna se tohoto projektu účastnit a nemá právo se ho účastnit vzhledem ke svým údajně nedostatečným výkonům;

- skutečnosti, že v elektronické zprávě ze dne 14. dubna 2015 týkající se protokolu o hodnocení žalobkyně v polovině hodnotícího období hodnotitelka 2 napsala, že by byla raději, kdyby se setkání s žalobkyní nekonalo, a uvedla následující: „[V] zájmu hospodárnosti, proč bych měla trvat na dialogu, když vím, že její a naše postoje jsou protichůdné?“ (In the spirit of economising, why should I insist on talking to her when we know that her position and our position are orthogonal?).
- 85 Podle žalobkyně musí hodnocení obsažená ve sporné hodnotící zprávě být vykládána ve světle tohoto porušení požadavku nestrannosti vyžadovaného článkem 41 Listiny základních práv a tato hodnocení mohla být odlišná, pokud by byla zaručena nestrannost hodnotitelky 2 i hodnotitele 1. Žalobkyně v tomto ohledu poukazuje na některé připomínky učiněné hodnotitelkou 2 v bodě 5.2 sporné hodnotící zprávy, zejména pokud jde o:
- údajný nedostatek integrity spočívající v tom, že obešla své nadřízené;
  - skutečnost, že zpochybnila hodnotící zprávu za rok 2014 a rozhodnutí ASBR 2014, což hodnotitelka 2 považovala za překážku pro dočasné přidělení ke GR-[důvěrné];
  - skutečnost, že se pokoušela svést odpovědnost na své nadřízené;
  - skutečnost, že její dočasné přidělení bylo „neúspěšné“;
  - skutečnost, že nepodávala dostatečné výkony a produktivita její práce byla nižší, než jakou bylo možné očekávat od [důvěrné].
- 86 Podle žalobkyně nejenže hodnotitelka 2 svými vyjádřeními a obsahem svých sdělení adresovaných třetím osobám šířila informace, které poškodily její pověst, ale činila tak hanlivým způsobem.
- 87 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že ji hodnotitelka 3 nebyla schopna hodnotit objektivně, neboť podle jedné ze sporných písemností, elektronické zprávy ze dne 20. března 2015 (písemnost XVII přílohy A.12), se hodnotitelka 3 vyjádřila proti dočasnému přidělení žalobkyně s odkazem na „případ“, jehož byla svědkem během své práce na GR-[důvěrné], a sice stížnost žalobkyně na obtěžování, jež nakonec nebyla úspěšná.
- 88 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že sporná hodnotící zpráva mohla být odlišná, pokud by byla zaručena nestrannost hodnotitele 1.
- 89 ECB tvrdí, že druhý žalobní důvod není opodstatněný. Žalobkyně především neprokázala, že hodnotitelka 2 nebyla objektivní a nestranná. Ačkoliv z některých písemností ve spise vyplývá, že žalobkyně vyvolávala v hodnotitelce 2 a možná též v hodnotitelce 3 frustraci, nevycházela tato frustrace z osobního pocitu, ale z profesní únavy a znechucení nad produktivitou práce a výkony žalobkyně, což nijak nesvědčí o nedostatku nestrannosti a objektivity. Hodnotitelka 2 podle ECB nepřekročila rámec svých služebních povinností vedoucí oddělení, jež zodpovídá za tým a záleží jí na řádném fungování svého orgánu. V rámci plného výkonu svých povinností nadřízené vyjádřila svůj názor i obavy ohledně nepříznivé situace panující v rámci jejího útvaru. ECB dále tvrdí, že i kdyby postoj hodnotitelky 2 mohl působit problémy, *quod non*, její zásah neměl dopad na obecné hodnocení žalobkyně, neboť hodnotitelka 2 jakožto druhá hodnotitelka pouze potvrdila kritiku uvedenou hodnotitelem 1, u něhož

nebyl údajný nedostatek nestrannosti prokázán. A konečně tvrzení žalobkyně, podle kterého mohla být sporná hodnotící zpráva odlišná, pokud by byl druhý hodnotitel objektivní a nestranný, se podle ECB zakládá na předpokladu nedostatku nestrannosti, a zůstává tedy pouhou spekulací.

- 90 Úvodem je třeba uvést, zaprvé, že žalobní důvod vycházející z toho, že o žalobkyni byly prostřednictvím elektronické zprávy ze dne 16. července 2015, kterou hodnotitelka 2 zaslala svému manželovi (písemnost XXXVI přílohy A.12), šířeny hanlivé pomluvy, nemůže obstát. Chybí zde jakékoliv upřesnění, jež by umožnilo posoudit opodstatněnost tohoto žalobního důvodu. V dotčené elektronické zprávě navíc žalobkyně nebyla jmenovitě označena. Ze spisu kromě toho nevyplývá, že by hodnotitelka 2 tyto informace sdělila také jiným osobám než adresátovi, kterým byl její manžel, a byla to právě žalobkyně, kdo uvedené informace založil do spisu během postupu před zahájením soudního řízení a v rámci projednávání žaloby.
- 91 Zadruhé, co se týče údajného nedostatku nestrannosti hodnotitele 1 a hodnotitelky 3, je třeba uvést, že žalobkyně nepředkládá nic, co by toto tvrzení alespoň v základech doložilo, ani tyto žalobní body nehájí prostřednictvím vhodné argumentace. V případě hodnotitele 1 žalobkyně pouze zmiňuje možné napětí, neshody a řízení týkající se důstojnosti na pracovišti. V případě hodnotitelky 3 se spokojuje s vyvozením obecných závěrů ze zprostředkovaných vyjádření uvedených v jedné písemnosti ve spise. Tato skutková tvrzení nejsou spojena s žádným dostatečně přesným, objektivním a shodujícím se údajem, jenž by svědčil o jejich pravdivosti či pravděpodobnosti, ani s žádným upřesněním či argumentací umožňující posoudit jejich opodstatněnost (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. března 2001, Connolly v. Komise, C-274/99 P, EU:C:2001:127, bod 113). Z toho vyplývá, že oba tyto žalobní body uplatněné žalobkyní musí být zamítnuty jako neopodstatněné.
- 92 Je třeba navíc uvést, že případná možnost dospět k závěrům, které neodpovídají očekáváním dotčené osoby, je vlastní každému aktu hodnocení. Každé činnosti spočívající ve vedení týmu či služebního útvaru je také vlastní, že ústně nebo písemně dochází k formálním či neformálním výměnám názorů mezi nadřízenými nebo s oddělením lidských zdrojů ohledně fungování týmu či služebního útvaru, dosažených výsledků a překážek, s nimiž se setkali. Samy o sobě tak tyto závěry či názory nemohou být hanlivé.
- 93 Co se týče žalobního bodu vycházejícího z nedostatku nestrannosti a objektivity hodnotitelky 2, je třeba připomenout, že podle čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv má každý právo zejména na to, aby jeho záležitosti byly orgány Unie řešeny nestranně. Tento požadavek nestrannosti zahrnuje zejména subjektivní nestrannost, jež vyžaduje, aby žádný člen komise pro předběžný výběr nedával najevo svoji podjatost či osobní předsudky, přičemž tato osobní nestrannost se předpokládá do doby, než je prokázán opak (rozsudek ze dne 5. prosince 2017, Spadafora v. Komise, T-250/16 P, nezveřejněný, EU:T:2017:866, body 74 a 75; viz obdobně též rozsudek ze dne 13. prosince 2012, Komise v. Strack, T-197/11 P a T-198/11 P, EU:T:2012:690, bod 113).
- 94 Jak navíc připomněli účastníci řízení, podle ustálené judikatury platí, že ačkoliv nelze vyloučit, že neshody mezi úředníkem a jeho nadřízeným mohou u nadřízeného vyvolat určité podráždění, z dané možnosti jako takové nevyplývá, že tento nadřízený již není schopen objektivně posoudit zásluhy dotčeného úředníka. Rovněž bylo judikováno, že ani skutečnost, že zaměstnanec podal stížnost na obtěžování směřující proti úředníkovi, který má posoudit jeho profesní výkony, nemůže jako taková bez dalšího zpochybnit nestrannost osoby, které se tato stížnost týká (viz rozsudek ze dne 30. června 2015, Z v. Soudní dvůr, F-64/13, EU:F:2015:72, bod 71 a citovaná judikatura).
- 95 Z judikatury mimoto vyplývá, že pouze zapojení nadřízených do profesní činnosti zaměstnanců podléhajících jejich dohledu jim umožňuje nejlepším možným způsobem hodnotit činnost osob, které řídí (v tomto směru viz rozsudek ze dne 30. června 2015, Z v. Soudní dvůr, F-64/13, EU:F:2015:72, bod 72 a citovaná judikatura). Uznat argument, podle kterého vedoucí odboru ani jiný nadřízený v rámci útvaru, k němuž byl zaměstnanec přidělen, by se neměl hodnotícího řízení účastnit, by ústilo

v situaci, kdy by nebylo zajištěno náležité hodnocení výkonů zaměstnanců a jejich chování při výkonu služebních povinností (v tomto směru viz rozsudek ze dne 30. června 2015, Z v. Soudní dvůr, F-64/13, EU:F:2015:72, bod 72).

- 96 Konečně, podle ustálené judikatury vyjadřuje hodnotící zpráva svobodně formulovaný názor hodnotitelů. Z toho vyplývá, že určitá subjektivita je hodnocením uvedeným v této zprávě vlastní stejně jako každému osobnímu názoru (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. prosince 2006, Angelidis v. Parlament, T-416/03, EU:T:2006:375, bod 107 a citovaná judikatura).
- 97 V projednávaném případě žalobkyně uvádí, že nestrannost hodnocení hodnotitelky 2 obsaženého ve sporné hodnotící zprávě byla ve světle sporných písemností ohrožena. Je třeba poznamenat, že sporné písemnosti zahrnují období od února do července 2015, přičemž poslední elektronická zpráva ze dne 16. července 2015 byla napsána čtyři měsíce před tím, než hodnotitelka 2 připojila své hodnocení ke sporné hodnotící zprávě.
- 98 Je pravda, že z judikatury citované výše v bodě 94 vyplývá, že ze samotné existence neshod mezi hodnocenou osobou a hodnotitelem či z určitého podráždění hodnotitele nelze usuzovat, že tento hodnotitel již není schopen objektivně posoudit zásluhy dotčené osoby. Je třeba též uvést, že hodnocení, byť negativní, obsažená ve sporné hodnotící zprávě nelze jako taková považovat za nepřímý důkaz o tom, že tato zpráva nebyla sepsána nestranně a objektivně.
- 99 Je však třeba konstatovat, že sporné písemnosti, jež byly prohlášeny za přípustné (viz výše bod 82), představují dostatečně přesné, objektivní a shodující se nepřímé důkazy svědčící o pravdivosti či pravděpodobnosti tvrzení žalobkyně ohledně nedostatku subjektivní nestrannosti hodnotitelky 2 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. března 2001, Connolly v. Komise, C-274/99 P, EU:C:2001:127, bod 113). Tento závěr není vyvrácen argumentem ECB, podle kterého i kdyby postoj hodnotitelky 2 mohl působit problémy, *quod non*, její zásah neměl dopad na obecné hodnocení žalobkyně, neboť hodnotitelka 2 pouze potvrdila kritiku uvedenou hodnotitelem 1. K tomu je třeba uvést, že nestrannost hodnotitele 1 nemůže bránit tomu, aby druhé hodnocení bylo považováno za protiprávní z důvodu nedostatku nestrannosti hodnotitelky 2. Chování jednoho hodnotitele může založit protiprávnost hodnotící zprávy jako celku (viz obdobně rozsudek ze dne 8. května 2008, Suvikas v. Rada, F-6/07, EU:F:2008:55, bod 97). V rámci hodnocení ustanoveného v ECB totiž hodnocení druhým hodnotitelem, jenž je nadřízeným prvního hodnotitele, představuje záruku pro dotčeného zaměstnance, který musí mít možnost spolehnout se na zkušenost a nestrannost tohoto odpovědného nadřízeného.
- 100 Ačkoliv poznámky uvedené ve sporné hodnotící zprávě na adresu žalobkyně, ať byly jakkoliv negativní, zůstávají v projednávané věci v mezích široké posuzovací pravomoci hodnotitele a ve vztahu k žalobkyni zejména nepřekročily hranici urážlivé a zraňující kritiky, je nutno konstatovat, že žalobkyně předložila důkazy o tom, že během hodnocení za rok 2015 o ní hodnotitelka 2 opakovaně pronesla velmi silná negativní mínění.
- 101 V elektronické zprávě ze dne 9. února 2015 odeslané třem vysokým představitelům ECB ohledně projektu [důvěrné] (písemnost XXV přílohy A.12) se hodnotitelka 2 táže, zda tito vědí o účasti žalobkyně v daném projektu s ohledem na jejich znalost výkonů žalobkyně v ECB, vyjadřuje pochybnosti o této účasti s tím, že „nevidí důvod k takovému jmenování“ (I don't see the rationale behind this nomination), a zdá se, že hodlá v této věci zasáhnout, neboť je žádá, aby jí „sdělili, na koho se v této věci může obrátit“ (Could you [...] let me know whom to approach in this matter?).
- 102 V elektronické zprávě ze dne 20. března 2015 týkající se projektu v oblasti [důvěrné] (písemnost XVII přílohy A.12), kterou hodnotitelka 2 odeslala paní O. a v kopii též hodnotiteli 1, se objevují poněkud ironické poznámky hodnotitelky 2, a sice: „naneštěstí toho [hodnotitelka 3] ví o [žalobkyni] více než my, neboť na tomto případě pracovala, nejen když působila v GR-[důvěrné], ale také když působila v GR-[důvěrné]“ ([appraiser 3] unfortunately knows more about [the applicant] than we do because

she has been involved in the case not only when she was in DG-[*confidential*] but also in DG-[*confidential*]); „*de facto*, [hodnotitelka 3] skutečně nechce mít [žalobkyni] ve svém týmu (jakéto překvapení)“ [*de facto*, [appraiser 3] does not really want to have [the applicant] in her team (surprise, surprise)].

- 103 Postřehy obsažené v elektronické zprávě ze dne 11. června 2015, kterou hodnotitelka 2 poslala svému „kouči“ (příloha A.19), jsou ještě negativnější, neboť zde hodnotitelka 2 zmiňuje své rozčilení nad představou, že se žalobkyně po svém dočasném přidělení vrátí zpět do ODD/[*důvěrné*], čas a energii, které jí žalobkyně „ukradla“, jakož i dočasnou úlevu a klid, které jí období dočasného přidělení přineslo („[žalobkyně] je na dočasném přidělení, a to nám poskytlo tolik dodatečného času a energie, že už jen představa, že se vrátí, mě ani tak neděsí, jako rozčiluje [...] množství času a energie, které nám „krade“, mě velmi rozčiluje a frustruje“) (she is on secondment and this has given us so much more additional time and energy that the sheer thought of her coming back makes me angry not scared [...] it just makes me very angry and frustrated how much time and energy she “steals” from us).
- 104 Konečně je třeba uvést, že v elektronické zprávě ze dne 16. července 2015 týkající se „otázky ohledně zaměstnanců“ (písemnost XXXVI přílohy A.12), kterou hodnotitelka 2 zaslala svému manželovi a v ní vypočítává pět důvodů, kvůli kterým by se chtěla setkat s členem Výkonné rady ECB, je poukazováno na případ exemplární nízké výkonnosti v jejím oddělení, který by mohl napomoci identifikovat a nakonec vyřešit úskalí aktuálního řízení o odborné nezpůsobilosti. Hodnotitelka 2 uvádí, že dotyčná osoba proti ní a proti hodnotiteli 1 zahájila řízení o stížnosti a že byla zapletena i v jiných konfliktech, než byly věc projednávaná Soudem pro veřejnou sužbu Evropské unie a správní odvolání. Hodnotitelka 2 uvádí, že vzhledem ke konfliktům, ve kterých byla dotyčná osoba v minulosti zapletena, byla tato osoba přidělena k několika jiným GŘ, která si ji bohužel nechtěly ponechat, a že pověst dotyčné osoby je taková, že nemůže být přidělena jinam. Nakonec hodnotitelka 2 uvádí, že dotyčné osobě věnuje nepřiměřené množství času a energie (20 % jejího času) a že jedním z důvodů, proč ODD/[*důvěrné*] fungovalo během posledních tří měsíců dobře, bylo, že tato osoba byla dočasně přidělena jinam, a že jelikož své dočasné přidělení „zpackala“, je znovu v ODD/[*důvěrné*].
- 105 Z vyjádření uvedených výše v bodech 100 až 104 vyplývá, že sporné písemnosti svědčí nejen o profesní únavě a znechucení, jak uvedla ECB, ale též o velmi silných a negativních osobních pocitech hodnotitelky 2 vůči žalobkyni.
- 106 Za těchto okolností jsou postřehy učiněné hodnotitelkou 2 ve sporných písemnostech takové povahy, že prokazují nedostatek subjektivní nestrannosti, nebo alespoň pravděpodobnost takového nedostatku. Je tomu tak tím spíše, že podle pokynů k hodnocení v ECB je úlohou hodnotitelky 2, coby druhého hodnotitele, doplnit hodnocení prvního hodnotitele, přezkoumat hodnocení prvního hodnotitelů tak, aby v rámci oddělení bylo zajištěno spravedlivé a rovné zacházení, a rozhodnout v případě vážné neshody mezi prvními hodnotitelem a hodnocenou osobou.
- 107 Z toho vyplývá, že druhému žalobnímu důvodu je třeba vyhovět.
- 108 Tento závěr sám o sobě odůvodňuje zrušení sporné hodnotící zprávy, aniž je nutné přezkoumat ostatní argumenty, které žalobkyně vznesla v druhé a třetí části prvního žalobního důvodu a ve třetím žalobním důvodu.

K návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení rozhodnutí ASBR 2015

- 109 Svůj bod návrhových žádání směřující ke zrušení rozhodnutí ASBR 2015 zakládá žalobkyně v podstatě na protiprávní povaze sporné hodnotící zprávy, jakož i na skutečnosti, že nemohla využít možnosti setkat se s hodnotitelem při předání rozhodnutí ASBR 2015 tak, aby jí bylo v souladu s pokyny týkajícími se ASBR podáno doplňující vysvětlení k tomuto rozhodnutí.

- 110 ECB uvádí, že žádost směřující ke zrušení rozhodnutí ASBR 2015 je zjevně neopodstatněná.
- 111 Z bodů 106 až 108 uvedených výše vyplývá, že prohlášení učiněná hodnotitelkou 2 ve sporných písemnostech jsou takové povahy, že prokazují nedostatek subjektivní nestrannosti, nebo alespoň pravděpodobnost takového nedostatku, takže sporná hodnotící zpráva musí být zrušena.
- 112 Vzhledem k „nepřímé spojitosti“ stanovené podle bodu 3 pokynů týkajících se ASBR mezi provedením hodnocení a provedením ASBR, jež sice sledují odlišné cíle, avšak musí vykazovat vnitřní soudržnost, je třeba zrušit též rozhodnutí ASBR 2015.

K návrhovým žádáním směřujícím k náhradě škody

- 113 Žalobkyně uvádí, že je na ECB, aby po zrušení sporné hodnotící zprávy a rozhodnutí ASBR 2015 znovu provedla hodnocení a přijala nové rozhodnutí ASBR, a v důsledku toho od 1. ledna 2016 obnovila její finanční nároky navýšené o úroky z prodlení ve výši hlavní úrokové sazby ECB zvýšené o dva procentní body.
- 114 Kromě toho se žalobkyně domáhá toho, aby byla ECB uložena povinnost zaplatit jí částku 15000 eur z titulu náhrady nemajetkové újmy. Samotné zrušení sporné hodnotící zprávy a rozhodnutí ASBR 2015 podle žalobkyně plně nenahradí nemajetkovou újmu, která jí byla způsobena a která je oddělitelná od protiprávnosti, na jejímž základě došlo k požadovanému zrušení. Způsob, jež zachycuje sporná hodnotící zpráva, jakým se hodnotitel 1 a hodnotitelka 2 k ní chovali, když zpochybnili její integritu a loajalitu vůči ECB, sdělovali třetím osobám nemístná a hanlivá hodnocení zasahující do jejího soukromého života a rozšiřovali o ní pomluvy, jí způsobil vážnou újmu veřejně zpochybňující její pověst a důstojnost.
- 115 ECB uvádí, že vzhledem k nedostatku protiprávnosti chybí opodstatnění pro jakoukoliv žádost o náhradu újmy. Kromě toho ECB uvádí, že žalobkyně musí prokázat, že údajná majetková a nemajetková újma skutečně vyplývají z jednání, k němuž došlo mimo kontext přijetí sporné hodnotící zprávy a rozhodnutí ASBR 2015, což v projednávaném případě nebylo splněno.
- 116 Podle čl. 266 prvního pododstavce SFEU je orgán, instituce nebo jiný subjekt, jehož akt byl prohlášen za neplatný, povinen přijmout opatření vyplývající z daného rozsudku. Proto co se týče hodnocení za rok 2015 a řízení ASBR 2015, musí ECB určit opatření, která vyplývají z tohoto rozsudku, a vyvodit důsledky, které z něj plynou.
- 117 Co se týče žádosti o náhradu nemajetkové újmy, která byla žalobkyni údajně způsobena, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury v oblasti veřejné služby je vznik odpovědnosti Unie podmíněn splněním souboru podmínek, kterými jsou protiprávnost jednání vytýkaného orgánu, skutečná existence újmy a existence příčinné souvislosti mezi tvrzeným jednáním a uplatňovanou újmou (rozsudek ze dne 1. června 1994, Komise v. Brazzelli Lualdi a další, C-136/92 P, EU:C:1994:211, bod 42, viz také rozsudek ze dne 16. prosince 2010, Komise v. Petrilli, T-143/09 P, EU:T:2010:531, bod 45 a citovaná judikatura). Tyto tři podmínky jsou kumulativní, což znamená, že jakmile některá z nich není splněna, nemůže být odpovědnost Unie založena (viz rozsudky ze dne 17. května 2017, PG v. Frontex, T-583/16, nezveřejněný, EU:T:2017:344, bod 97 a citovaná judikatura, a ze dne 26. října 2017, Paraskevaidis v. Cedefop, T-601/16, EU:T:2017:757, bod 78 a citovaná judikatura).
- 118 Z toho vyplývá, že i když se prokáže pochybení unijního orgánu, instituce nebo jiného subjektu, může být odpovědnost Unie účinně založena jen tehdy, pokud se žalobci mimo jiné podaří prokázat skutečnou existenci jeho újmy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. října 2017, Paraskevaidis v. Cedefop, T-601/16, EU:T:2017:757, bod 79 a citovaná judikatura).

- 119 Je třeba též připomenout, že podle ustálené judikatury může zrušení protiprávního aktu představovat samo o sobě přiměřené zadostiučinění, které je přiměřenou a v zásadě dostatečnou nápravou veškeré nemajetkové újmy, kterou takový akt mohl způsobit (rozsudek ze dne 9. listopadu 2004, *Montalto v. Rada*, T-116/03, EU:T:2004:325, bod 127; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 9. července 1987, *Hochbaum a Rawes v. Komise*, 44/85, 77/85, 294/85 a 295/85, EU:C:1987:348, bod 22).
- 120 Zrušení protiprávního aktu však nemůže samo o sobě představovat přiměřenou nápravu, pokud napadený akt výslovně obsahuje negativní hodnocení schopností žalobce, které by ho mohlo zranit (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 7. února 1990, *Culin v. Komise*, C-343/87, EU:C:1990:49, body 27 až 29, ze dne 23. března 2000, *Rudolph v. Komise*, T-197/98, EU:T:2000:86, bod 98, a ze dne 13. prosince 2005, *Cwik v. Komise*, T-155/03, T-157/03 a T-331/03, EU:T:2005:447, body 205 a 206), nebo pokud žalobce prokáže, že utrpěl nemajetkovou újmu oddělitelnou od protiprávnosti zakládající zrušení, která nemůže být tímto zrušením zcela napravena (rozsudky ze dne 6. června 2006, *Girardot v. Komise*, T-10/02, EU:T:2006:148, bod 131, a ze dne 19. listopadu 2009, *Michail v. Komise*, T-49/08 P, EU:T:2009:456, bod 88).
- 121 V projednávaném případě je třeba uvést, že nebylo nijak prokázáno, že hodnocení provedené hodnotitele 1 uvedené ve sporné hodnotící zprávě bylo stíženo jakoukoliv vadou. Žalobkyně navíc nepředložila nic, co by alespoň v základech doložilo možný nedostatek nestrannosti hodnotitele 1.
- 122 Jakákoliv nemajetková újma, jež mohla být žalobkyni způsobena spornou hodnotící zprávou a rozhodnutím ASBR 2015, přímo vyplývá z nedostatku subjektivní nestrannosti hodnotitelky 2, a tedy ze zjištěné protiprávnosti. Jak je navíc uvedeno výše v bodě 100, ať byly poznámky ohledně žalobkyně uvedené ve sporné hodnotící zprávě jakkoliv negativní, nebyly zraňující povahy.
- 123 Konečně v rozsahu, v němž se žalobkyně snaží domoci náhrady případné nemajetkové újmy založené na sporných písemnostech, je třeba uvést, že z judikatury týkající se žalob založených na člancích 90 a 91 služebního řádu úředníků Evropské unie vyplývá, že pokud uváděná újma nevychází z aktu, jehož zrušení je požadováno, ale z údajně způsobených chyb a opomenutí, musí postup před zahájením soudního řízení nutně začít žádostí vyzývající administrativu, aby újmu napravila (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. září 2015, *Gioria v. Komise*, F-82/14, EU:F:2015:108, bod 74 a citovaná judikatura). Uvedenou judikaturu je třeba obdobně použít na žaloby založené na článku 50a statutu Soudního dvora Evropské unie, článku 36.2 statutu Evropského systému centrálních bank a ECB a článku 42 pracovního řádu ECB. Z toho vyplývá, že takováto návrhová žádání směřující k náhradě újmy jsou nepřijatelná, neboť žádná žádost o náhradu případné nemajetkové újmy založené na sporných písemnostech nebyla před podáním žaloby zaslána ECB (v tomto smyslu viz obdobně rozsudek ze dne 22. září 2015, *Gioria v. Komise*, F-82/14, EU:F:2015:108, bod 76).
- 124 Z toho vyplývá, že zrušení sporné hodnotící zprávy a rozhodnutí ASBR 2015 z uvedených důvodů postačuje k nápravě případné nemajetkové újmy, která byla žalobkyni způsobena.
- 125 Návrhová žádání směřující k náhradě újmy je proto třeba zamítnout.

K nákladům řízení

- 126 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 127 Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a ECB neměla v podstatné části věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedené náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů,

TRIBUNÁL (devátý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Hodnotící zpráva QB vztahující se k hodnocení za rok 2015 a rozhodnutí Evropské centrální banky (ECB) ze dne 15. prosince 2015, jímž bylo zamítnuto zvýšení platu QB, se zrušují.**
- 2) **Ve zbývajících částech žaloba zamítá.**
- 3) **ECB ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené QB.**

Gervasoni

Kowalik-Bańczyk

Mac Eochaidh

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 8. listopadu 2018.

Podpisy